

[Dohrmann]

det postulerer man jo ellers – hvorfor skal man så lave disse forskelle og sige, at 50 mill. kr. af beløbet skal sendes til Grønland? Jeg synes, at eksempelvis borgerne i Ringkøbing amt med akkurat lige så stor ret kunne være kommet og have sagt: ja men vi vil da også gerne have 50 mill. kr. af de penge.

Derfor kan vi ikke tilslutte os lovforslaget, og jeg synes, selv om det er med beklagelse, at jeg må sige det, at man i visse kredse i Grønland er direkte – jeg ved ikke, om det er for stærkt et udtryk at bruge, men jeg bruger det alligevel – umoralsk, ved at man i ly af rigsfællesskabet kræver ind den ene gang efter den anden, og så snart man så finder frem til nogle ting, som man i Grønland engang i fremtiden måske kan få en rimelig indtægt af, så kommer man og hævder, at det tilhører altså os. Det er ikke solidarisk over for de danske skatteydere, som nu i mange, mange år har bevilget store beløb til Grønland, og set i lyset heraf siger vi nej til dette lovforslag.

Steenholdt (Grønl.):

Jeg skulle bare meddele, at dette lovforslag var blevet behandlet i Grønlands hjemmestyre, i landstinget, og at det var blevet enstemmigt vedtaget at sende dette forslag videre til folketinget. Derfor vil jeg bare ønske velvillig behandling her i salen.

Til hr. Dohrmann vil jeg sige, at det er rigtigt, at der også findes mennesker i Grønland, som sætter megen pris på rigsfællesskabet. F.eks. i forbindelse med Grønlands rigdomme tænker i hvert fald vores parti, at det er rigsfællesskabets' eje, og det skulle de øvrige ligeledes gøre og ikke tænke: det er vores, og de andre må ikke røre ved det. Den slags tale vil jeg i hvert fald ikke føre i Grønlands landsting.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Jeg siger tak for de mange venlige og positive ord, der blev sagt om lovforslaget. Egentlig er det jo ejendommeligt og også lidt historisk spændende, at overfladen af en masse forhandlinger om meget komplicerede forhold giver sig udtryk i et enkelt lovforslag, som så godt som alle i folketinget slutter op om. Det er jeg glad for, det synes jeg er positivt i sig selv.

Jeg vil godt sige et par ord til fru Hanne Thanning Jacobsen og til hr. Albrechtsen og også til hr. Dohrmann. Hr. Dohrmann og hr. Albrechtsen er jo som normalt, når vi behandler Grønlandslove, af modsatte opfattelser, idet hr. Albrechtsen synes, at Grønland får for lidt, og hr. Dohrmann synes, at Grønland får for meget.

Til fru Hanne Thanning Jacobsen vil jeg sige, at det er ganske svært at udarbejde disse bloktilskudsregler, fordi de i høj grad må bero på et skøn. Fru Hanne Thanning Jacobsen har hørt et rygte om Narssarsuaq, og for at man ikke skal gå rundt og leve på rygter, vil jeg gerne oplyse, hvad der i den sag er kendsgerningerne. Da vi skulle regne ud, hvor stor en del penge man skulle have til Grønland i forbindelse med overtagelsen af Narssarsuaq, byggede vi det på et 3-årigt forløb, altså hvor mange penge man inden for de sidste 3 år havde brugt til Narssarsuaq, regnede gennemsnittet ud og fandt ud af, hvis jeg husker rigtigt, at 3,1 mill. kr. går til Narssarsuaq. Det var så et uheld, at man havde fundet ud af, at der netop i 1986 er brug for nogle ekstraordinære forbedringer på 8,5–9 mill. kr., hvis man tager det hele på én gang. Det er noget med en brandbil til et par millioner kroner og noget, der skal ordnes ved landingsbanen. Grønland har i en forhandling, vi havde for en 14 dages tid siden, haft det synspunkt, at bloktilskuddet så skulle forøges med dette beløb, hvor vi fra dansk side har haft det synspunkt, at det var indregnet, for de 3,1 mill. kr. vil man jo få fra nu af og altid. Så er det naturligvis uheldigt – ingen kunne vide det – at man får brug for et så forholdsvis stort beløb det allerførste år. Men man får det altså udlignet ved, at dette bloktilskudsbeløb fortsætter ud i al evighed. Det er blevet forhandlet, og sådan som jeg har opfattet spørgsmålet, tror jeg, at det stort set er afsluttet. Men det er altså ikke et rygte, det er rigtigt, at vi har haft spørgsmålet forhandlet.

Må jeg til hr. Albrechtsen sige, at de 105 mill. kr. til produktions- og eksportsektoren, som hr. Albrechtsen rigtigt sagde, byggede på en forhandling, en lang og en kompliceret forhandling, som også måtte indeholde nogle skøn. Der står i aftalen, at begge parter er i stand til at forlange, at man genforhandler beløbene. Grønland har allerede meddelt, at man ønsker at genforhandle et beløb af stør-